

²
Öland ACC. N:R M. 12733: 1-5.
Landskap: ~~Småland~~ Upptecknare: Eva Lis Hörgård
Härad: Möckleby Berättare: Irene Jonsson
Socken: N. Möckleby. Berättarens yrke: Änka efter lantbrukare
Uppteckningsår: 1953 Född år 1885 i N. Möckleby, Öland

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Hörsnuden och andra föremål av horn. s. 1-5

LUF 86.

(sid. 5 tecken.)

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 12733: /

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fru Jonsson, som är från ett dag-
lejarbete i N. Möckleby (på ost-
sidan av Öland) berättat om ^{hörn} väd-
skedar:

När vi var barn (omkr. 1890) hade
far en träsked som han kallade
"sin sked", han ville aldrig äta
med något annat.

Skedarna var gjorda av al el.
björck (ei säker).

Omkr. 1890 började man använda
hornskeidar, men det blev inte all-
mänt, för de var inte bra -

När man diskade dem i varmt
vatten blev de "opptråbede", böjde
sig uppåt, och spräckede. Dessutom

ACC. N:R M. 12733:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

var de ju större och klumpigare
än träskedarna.

Hemma hade vi träskedar till
att sätta i potatisen och hornske
till att äta med.

2

Till gräddskumning hade vi horn-
skedar de var större och djupare
än träskedarna. Men till svörtvätt-
ning fick man lov att ha träskedar
annars fastnade svöret på skeden.

Omr. 1895 använde vi mycket både
horn och trä.

Omr. 1900 började aluminiumskedar-
na, de var bra, vi hade dem alltid
sedan.

ACC. N:R M. 12733:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

Det var bara fär som hade sin be-
stämda sked, inga igenkännings-
märken.

Vi hade dem i en låda -
Och vi diskade dom var gång? Ja
det är klart! - Någon slags tvål
i vattnet? He Nej! Bara varmt
vatten.

Arbetsfolk och gäster fick skedar där
de kom.

Vi köpte skedarna av folk som kom
i gårdarna. Jag tror det fanns väv-
skedsknallar som också handlade med
honnarbeten.

ACC. N:R M. 12733:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

A andra föremål av horn:

Min farbror hade en s.k. fiskgaffel till att ta upp fisken ur grytan med - den var något större och bredare ner till än en vanlig gaffel. Min farbror var lika fattig som vi var.

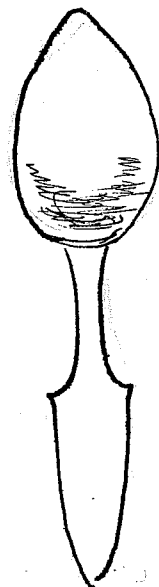
4.

Liehorn av horn hade vi också. När daggen torkat på morgonen fick man brynja lien ofta. Först slog de olja (?) på stryckstickan sen sand (pulveriserad Hlisa)

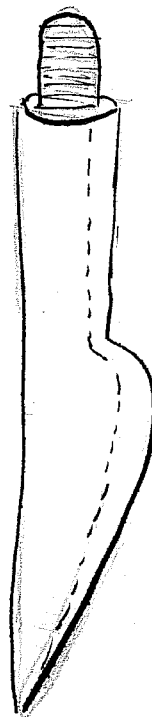
Även snuddosor, kammat, väuskedskrokor av horn förekom.

FOLKLIVSARKIVET
LUND

M. 12733:5.

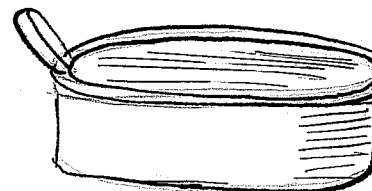
sked

lühorn

hjulsterhorn

snusdosa

vävskedskrook

Föremål av horn. Efter beskrivningen rekonstruerade